

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

תובעים נתן אלון
ע"י ב"כ עו"ד גיא מלמוד

נגד

נתבעים 1. רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ
2. תומר רוזנק
ע"י ב"כ עו"ד עמיר פרידמן ושות'

פסק דין

1 לפני תביעה כספית על סך 500,000 ₪, שעניינה הפרת זכויות יוצרים.
2

א. העובדות הצריכות לעניין ועיקר טענות הצדדים

3 1. התובע מחזיק בבעלותו מספר אתרי אינטרנט לשם שיווק ותיווך נדל"ן (מכירה והשכרה), לרבות,
4 כאלו המשמשים אותו להצגת הנכסים המשווקים על ידו לציבור לקוחותיו. בנוסף לפרטים
5 המוצגים באתרי האינטרנט ביחס לנכסים המוצעים לשיווק, מופיעים גם צילומים של נכסים אלו,
6 כשהבעלות בזכויות היוצרים בגין הצילומים (להלן: "צילומים או יצירות") נתונה לשיטתו של
7 התובע, לו.
8

9
10 2. הנתבעים הם הבעלים או השוכרים של פלטפורמת פרסום ושיווק באתר האינטרנט "רוז הפקות
11 ו/או רוז פרו" (להלן: "רוז").
12

טענות התובע

13
14 3. התובע טוען כי מכוח בעלותו במאגר הצילומים הרי שהוא בעל הזכות היחידה והבלעדית בכל
15 העולם בקשר לרישוי, שעתוק, שימוש, תצוגה, מכירה וניצול אחר של התמונות בכל אמצעי
16 תקשורת, לרבות, פרסום עתידי. התובע הוא בעל שיקול הדעת לנקוט בעצמו בהליכים בגין נזק
17 והפרת זכויות קניין רוחני וכן בגין, אובדן, פגיעה, שימוש ללא רשות או ללא רישיון בתמונות.
18

19 4. לתובע נודע שהנתבעים העתיקו 42 תמונות מקוריות הנמצאות בבעלותו ומוצגות באתרי
20 האינטרנט שלו תוך הצגתן באתר האינטרנט של רוז. לנתבעים לא ניתן כל היתר או הרשאה לעשות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שימוש בצילומים והם גם לא פנו אליו על מנת לקבל את הסכמתו או רשותו לעשות שימוש שכזה
- 2 על אף היותו בעל זכויות היוצרים והזכות המוסרית בצילומים במשמעותם לפי חוק זכות יוצרים,
- 3 תשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכות יוצרים").
- 4
- 5 5. לטענת התובע, ביום 11.11.2010, בסמוך למועד בו גילה אודות השימוש שעושים הנתבעים
- 6 בתמונות, פנה אל אלו ודרש מהם להסיר, לאלתר, את הצילומים וכן לפצותו בגין השימוש שעשו
- 7 בהם ללא אישורו וללא הסכמתו.
- 8
- 9 6. במהלך חודש דצמבר 2010 התקבל במשרדו של ב"כ התובעים מכתב תשובה מהנתבע 2 בו נטען
- 10 כי כל הצילומים המופיעות באתר האינטרנט של רוז הם תמונות מקוריות שצולמו ע"י רוז או
- 11 לחילופין, תמונות שנמסרו לרוז ע"י בעלי הנכסים שבתמונות או מתווכים המייצגים את בעלי
- 12 הנכסים.
- 13
- 14 7. התובע טוען כי הנתבעים הפרו את זכויות היוצרים שבבעלותו עת פרסמו את הצילומים באתר
- 15 האינטרנט של רוז ללא קבלת אישורו באשר צילומים אלו נכנסים לגדר יצירה אומנותית המוגנת
- 16 בזכויות יוצרים.
- 17
- 18 8. בגין הפרת זכויות היוצרים, לרבות, הזכות המוסרית של התובע בתמונות, זכאי תובע לפיצויים
- 19 סטטוטוריים בסך של 4,200,000 ₪ בהתאם לסעיף 3א לפקודת זכות יוצרים וחוק זכויות יוצרים,
- 20 התשס"א-2007, הקובע את זכאותו לפיצוי של עד 100,000 ₪ ללא הוכחת נזק לכל הפרה. לצורכי
- 21 אגרה מעמיד התובע את סך התביעה על סכום של 500,000 ₪ בצירוף הוצאות משפט, שכר טרחת
- 22 עורך דין ומע"מ.
- 23
- 24 9. בסיכומים טוען התובע כי הנתבעים לא שאלו אותו במהלך חקירתו הנגדית האם הוא זה שצילם
- 25 את התמונות המפרות, מתי ובאיזו מצלמה, שאלות שהיה בהם בכדי להטיל ספק בעובדה שהוא
- 26 צילם את התמונות המפרות. עדות התובע שהתמונות המפרות צולמו על ידו, שנתמכה בעדות
- 27 אשתו, לא נסתרה ע"י הנתבעים ואף לא הועמדה במבחן בחקירתו הנגדית, על כן, ביהמ"ש
- 28 מתבקש לקבל את גרסת התובע שהוא זה שצילם את התמונות המפרות.
- 29
- 30 10. גרסת הנתבעים לפיה קיבלו את כל התמונות המפרות מבעלי הנכסים המצולמים מבלי שנאמר
- 31 להם כי קיימות זכויות יוצרים למאן דהוא בגין תמונות אינה עולה בקנה אחד עם הראיות ומדובר
- 32 בהגנת בדים. אף לא אחת מהקלטות אותן ביקשו הנתבעים לצרף כראיה לא נמצאה קבילה ע"י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ביהמ"ש והנתבעים לא הציגו הסבר משכנע כיצד הגיעו אליהם התמונות המפרות שהועלו לאתר. הנתבעים טוענים לגבי מספר תמונות כי נמסרו להם, אך גרסה זו התערערה כליל בעדותם של מר מנחם בן שי ומר דני כהן. ב"כ הנתבעים הודה בכך שכל התמונות המפרות למעט 4 מהתמונות המופיעות באתר הנתבעים, לא צולמו על ידם או ע"י צד ג' אלא הועתקו מאתר התובע. כמו כן, חוו"ד המומחה שמונה ע"י ביהמ"ש אישרה את גרסת התובע לפיה כל התמונות המפרות צולמו על ידו.

11. התובע טוען כי עיון בתמונות מעלה שהצילומים המופיעים באתר הנתבעים זהים לאלו שמופיעים באתרי התובע, ומשכך מתבקשת המסקנה כי הצילומים הועתקו מאתר התובע. עמדה זו אף נתמכת במסקנות חוו"ד המומחה לפיהן סביר שצילומי המקור צולמו במצלמות של התובע. הנתבעים לא הציגו בפני המומחה מצלמות שלהם או צילומים אותם צילמו במצלמות שלא במצלמות התובע.

12. עיון בצילומים מעלה כי קיימת זהות מוחלטת בין הצילומים המפרים שצילם התובע לבין 42 הצילומים שהופיעו באתר הנתבעים ובכף אף הודה ב"כ הנתבעים. על כן קמה חזקה שבעובדה, לפיה, הנתבעים העתיקו את הצילומים מאתר התובע ולכן נטל ההוכחה כי לא בוצעה העתקה, עובר אליהם. כמו כן, מהכיתוב הקיים באתרי התובע כי "כל הזכויות שמורות" נובעת חזקה נוספת המעבירה את הנטל לכתפי הנתבעים ואלו לא איששו את גרסתם האמורה. התובע סבור כי הוכח שהגנת הנתבעים לפיה קיבלו את הצילומים מבעלי הנכסים המצולמים וממתווכים אין בה דבר וכי לא ניתן הסבר משכנע לשאלה כיצד הגיעו הצילומים המפרים לאתר הנתבעים. משכך לא נסתרה החזקה כי הצילומים הועתקו מאתר התובע.

13. מומחה ביהמ"ש בדק את המצלמות שנמסרו לו ומצא כי סביר להסיק שהתמונות המפרות צולמו במצלמות התובע והנתבעים לא הביאו כל ראיה ביחס למקור התמונות המפרות.

14. העדים מטעם הנתבעים לא קשרו בין הצילומים שהועברו, כביכול, על ידם לידי הנתבעים ובין אלו המופיעים בנספח ד' לתצהיר התובע. כמו כן, לא גולה בתצהיר מי צילם את הצילומים שאותן העביר מנחם בן שי לנתבעים ובאופן דומה ביחס לעדותו של מר דני כהן, שלא קשר בין הצילומים שפורסמו באתר הנתבעים לאלו שהועברו אליהם על ידו.

15. גם אם היה ממש בטענת הנתבעים לפיה קיבלו רשות מבעלי הנכסים לעשות שימוש בצילומים, לא היה בה בכדי לשמש הגנה בעבור הנתבעים משום שבעלי הנכסים אינם בעלי זכויות היוצרים בתמונות המפרות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

16. בפסיקה שהתגבשה לאורך השנים ביחס לזכויות יוצרים בצילומים נקבע כי גם צילום שאינו עומד בסטנדרטיים אומנותיים חוסה תחת הגנת החוק וזאת על אף אפיונו במקוריות מועטה. כך גם נקבע ביחס למידת ההשקעה הדרושה וזאת אף אם אין בצילום ערך אומנותי מיוחד, די במאמץ והכישרון הכרוכים בסידור ובעריכה בכדי לעמוד בדרישות המקוריות והיצירתיות.

17. זכויות היוצרים והזכויות המוסריות שייכות לתובע היות והוא זה שצילם את הצילומים ביוזמתו, על חשבונו וללא הזמנה ממישהו אחר. התובע העיד כי הצילומים נערכו ביוזמתו, בהסכמת בעלי הנכסים שצולמו אך לא בהזמנתם ועדותו לא נסתרה.

18. ביחס להגנת המפר התמים הקבועה בסעיף 58 לחוק טוען התובע כי הנתבע 2 הוא איש עסקים מתוחכם שעיסוקו בפרסום באמצעות האינטרנט על כן קיימת בעייתיות בטענתו בדבר היעדר מודעותו בדבר קיום זכויות יוצרים ביצירה ובהתחשב בכך שהנתבע טען תחילה כי הוא זה שצילם את הצילומים המתנוססים באתר שלו ולאחר מכן קיבל את רשותם של בעלי הזכויות לעשות שימוש בצילומים המפרים. נטען כי מעתיק כזה של צילומים, איננו נכנס לגדר התיבה מפר תמים ובהתחשב בעובדה שהנתבעים ידעו על קיום זכויות יוצרים לגבי הצילומים המפרים. כמו כן, יש לשים לב לעובדה שבאתרי התובע קיים כיתוב "כל הזכויות שמורות" והנתבע הודה שעין באתרי האינטרנט של התובע והיה חשוף להם.

19. מכלל האמור עולה כי הנתבעים הפרו את זכויות היוצרים של התובע ב- 42 יצירות וזאת בכך שהעלו את אלו לאתר האינטרנט של הנתבעים במשך תקופה ממושכת. הנתבעים הפרו בכל אחת מהיצירות שני סוגים של זכויות, שכל אחד מהם מזכה בפיצוי סטטוטורי הקבוע בסעיף 56 לחוק זכות יוצרים. שמו של התובע לא הוזכר כלל באתר הנתבעים ולפיכך זכותו המוסרית בכל אחת מ- 42 היצירות הופרה בהתאם לסעיף 46(1) לחוק הנוגע לזכות המוסרית ביצירה. לחילופין, לא ניתן לראות בהפרות האמורות כהפרה אחת כשמדובר בצילומים שצולמו לגבי נכסים שונים ובענייננו, שמונה וילות. התובע מדגיש כי ההפרה נמשכה זמן רב עד אשר התגלתה ע"י התובע, וכשהתגלתה, טענו הנתבעים במכתב כי הם צילמו את התמונות המפרות או לחילופין, כי קיבלו אותן מבעלי הזכויות, טענות שהוכח כשקריות. הוכח כי תחום העיסוק של הנתבעים חופף לתחום עיסוקו של התובע עובדה המגבירה את חומרת ההפרה.

טענות הנתבעים

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

20. הנתבעים טוענים כי נהגו בתום לב היות וקיבלו את הצילומים מושא התובענה מבעלי הנכסים וממתווכים פרטיים לצורך שימוש באתר האינטרנט שלהם ומבלי שדווח להם דבר ביחס לזכויות הנטענות ע"י התובע. על כן, אין לראות בהם כמי שהפרו את זכויות היוצרים, מה גם שלא היה בכוונתם להפר זכות מהזכויות הנטענות ע"י התובע. הנתבעים אינם מכחישים את בעלות התובע בשמות המתחם אך אין בכך בכדי לשנות את העובדה שהם לא הפרו את זכויותיו הנטענות.

21. התובע לא הוכיח את בעלותו בזכויות היוצרים ביצירות הנטענות. התובע לא הביא כל מסמך או ראיה לכך שהצילומים צולמו על ידו או לחילופין, ראיה ביחס לטיב ההתקשרות בינו לבין בעלי הנכסים באופן השולל את זכות היוצרים מבעלי הנכסים ומהמזמינים עצמם.

22. הנתבעים קיבלו את הצילומים מבעלי הנכסים וממתווכים פרטיים שהצהירו בפניהם כי הצילומים המופיעים באתר רוז נשלחו על ידם ותחת אישורם הועלו לאתר של רוז. על התובע להפנות את טענותיו לבעלי הנכסים ולמתווכים, היות והם אלו שהעבירו את הצילומים לידיהם מבלי שנאמרה על ידם מילה ביחס לזכויות.

23. ללא קשר להוכחת זכות הבעלות הנטענת בצילומים הרי שהנתבעים הסירו את הצילומים מאתר האינטרנט שבבעלותם בסמוך לאחר קבלת פנייתו הראשונה של התובע אליהם ומשכך נהגו בתום לב מוחלט. בנסיבות המקרה הנתבעים לא יכלו לדעת שיש טענה לקיומן של זכויות יוצרים השייכות לצד שלישי בצילומים שהועברו אליהם ע"י בעלי הנכסים והמתווכים והשימוש שנעשה ע"י הנתבעים בצילומים אלו נעשה בתום לב.

24. ביחס להגנת המפר התמים הקבועה בסעיף 58 לחוק זכות יוצרים, טוענים הנתבעים כי המחוקק הגביל את הסעד שניתן לקבל כנגד נתבע שהוא "מפר תמים" שכן ראה לנכון להתייחס בסלחנות מסויימת למי שהפר בתמימות זכות יוצרים של אחר, באופן בו ניתן פטור מתשלום פיצויים בגין ההפרה.

25. מדובר בצילומים נטולי ייחודיות ואין לראות בהם יצירות במובן חוק זכות יוצרים. כמו כן הסרת הצילומים מאתר האינטרנט שלהם לאחר קבלת מכתב הדרישה הראשון שנשלח מהתובע (מכתב שנשלח מעל לחצי שנה בטרם הוגשה התובענה), משקפת התנהלות נאותה שאינה מקנה לתובע זכאות לדרישת פיצוי.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19031 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

26. התובע לא הניח מסמכים המעידים שהצילומים צולמו על ידו, לא הניח ראיה בדבר טיב ההתקשרות בינו לבין בעלי הנכסים ולא הוכיח כי זכויות היוצרים בצילומים שייכות לו ולא לבעלי הנכסים או למזמינים. הנתבעים מאשרים כי מעולם לא פנו לתובע בבקשה להשתמש בצילומים וכי קיבלו אותם מבעלי הנכסים ומהמתווכים הפרטיים ומשכך אלו היו מודעים לזכויותיו הנטענות של התובע, ועל כן מתבקש שהתובע יפנה את טענותיו כלפי אלו.
27. הנתבעים הודיעו לתובע, לפני משורת הדין, ועל מנת לחסוך הוצאות מיותרות לצדדים, כי הם מוכנים להסיר את הצילומים מהאתר עד לבידור העניין מול בעלי הנכסים והמתווכים ובידור סוגיית זכויות היוצרים ביחס לצילומים.
28. נטל ההוכחה בדבר הבעלות בצילומים מוטל על התובע שלא צירף ראיות נאותות בעניין.
29. לתובע לא נגרם כל נזק מהשימוש שנעשה על ידם בצילומים ובהינתן שאלו ניתנו ע"י בעלי הנכסים והמתווכים לשם פרסומם.
30. במסגרת סיכומיהם טוענים הנתבעים כי התובע לא הציג את מקור הצילומים, אפילו לא בפני המומחה שמונה ע"י בית המשפט, על כן בהיעדר הוכחה וראיה נשמטת הקרקע תחת התביעה. כמו כן, הוצגה ע"י התובע שהקבצים המקוריים של התמונות מצויים בידיו ואלו ניתנים לבדיקה, ולמרות זאת, אישר בא כוחו כי בידיו צילומי מסך בלבד היות והמקור אבד, טענה שהועלתה ע"י התובע רק לאחר שהבין שהמומחה מטעם ביהמ"ש עומד על קבלת ובחינת קבצי המקור.
31. משהתובע לא הציג את הקבצים המקוריים של הצילומים, נספחים ג' ו- ד' לכתב התביעה, דין התביעה להידחות. גם אם ייקבע שהתובע הצליח להרים את נטל הראיה ביחס להיות מי מבין הצילומים, יצירות שמקורן בתובע, אזי יש מקום להורות על דחיית התובענה ואין מקום לחיוב הנתבעים בתשלום פיצוי כלשהו.
32. יש לדחות את התובענה היות ולא נגרם לתובע נזק כלכלי כלשהו מהשימוש הארעי בצילומים אשר הוסרו באופן מיידי; היות והתובע לא הוכיח את נזקיו הנטענים בראיות; היות ואתר האינטרנט של הנתבעים מציג עשרות וילות ויחידות להשכרה עבור אירועים כך שההפרה הארעית נעשתה בחלק קטן מאתר האינטרנט של הנתבעים; היות והצילומים אינם מצויים בגרעין הקשה של היצירות שלהגנתן נועדו דיני זכויות יוצרים; היות ועלויות ביצוע הצילומים לא הוכחה ואינה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

משמעותית בהיתן מחיר ההשכרה הנמוך של הווילות ובהתאם לרווח הזעום שצמח לנתבעים שאינו מצדיק את הפיצוי הנתבע.

33. הנתבעים פעלו באופן מיידי להסרת הצילומים שקיבלו מבעלי הנכסים כדי להימנע מכל ריב מיותר עם התובע, שמעולם לא הוכיח את טענותיו ביחס להיותו בעל הצילומים, ובסמוך לקבלת פנייתו הראשונה של התובע, למעלה מחצי שנה בטרם הגשת התובענה. לא הייתה לנתבעים אפשרות לדעת, והם לא ידעו, שיש טענה לקיום זכויות יוצרים בצילומים השייכות לצד שלישי. לפיכך, השימוש הנטען שנעשה על ידם בצילומים, נעשה בתום לב ובהרשאה מפורשת מבעלי הנכסים וממשרדי התיווך. לכן קיימת הצדקה להימנע מפסיקת פיצוי כלשהו, עפ"י הקריטריון שנקבע בסעיף 56(ב) לחוק זכות יוצרים, כשלא הוכח שנגרם נזק כלכלי של ממש כתוצאה מהשימוש בצילומים ומשלא הוכח שלנתבעים צמח רווח מההפרה הנטענת.

34. התובע לא הציג ראשית ראיה לחובה או נוהל מקובלים בענף הצילום המסחרי לציין את שם הצלם כ"מחבר" בתחום של וילות מסחריות המיועדות להשכרה לצורכי קיום אירועים.

ב. דיון והכרעה

35. במרכזה של התביעה מצויות טענות התובע בדבר הפרת זכויות יוצרים בצילומים הנמצאים בבעלותו. לטענתו, הנתבעות העתיקו צילומים מקוריים מאתרי האינטרנט שלו והציגו אותם באתר האינטרנט שנמצא בבעלותן, ללא קבלת היתר לעשות כן. הנתבעים כופרים בטענות התובע מאחר ולשיטתם, פעלו בתום לב כשקיבלו את הצילומים מבעלי הנכסים וממתווכים לצורך שימוש באתר האינטרנט הנמצא בבעלותם ומשלא דווח להם דבר ביחס לזכויות היוצרים הנטענים. כן טוענים הנתבעים כי התובע לא הוכיח שהצילומים מושא התובענה, צולמו על ידו או לחלופין, לא הביא ראיה השוללת את זכויות היוצרים מבעלי הנכסים והמזמינים עצמם. מרגע היוודע טענות התובע ביחס לזכויות היוצרים בצילומים הסירו הנתבעים את הצילומים מאתר האינטרנט שלהם באופן מיידי ולתובע לא נגרם נזק כלכלי משמעותי.

36. מטעם התובע העידו הגב' מאיה אלון (ת/1), מר ניב אלמוג (ת/2) ומר נתן אלון (ת/3), ומטעם הנתבעים, מר מנחם בן שי (נ/7), מר דני כהן (נ/8) ומר תומר רוזנק (נ/9).

זכויות יוצרים בצילומי סטילס (Still photography)

37. סעיף 4 לחוק זכות יוצרים מורה אותנו באלו יצירות תהא זכות יוצרים:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19031 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

"(א) זכות יוצרים תהא ביצירות אלה:

(1) יצירה מקורית שהיא יצירה ספרותית, יצירה אמנותית, יצירה דרמטית או יצירה מוסיקלית, המקובעת בצורה כלשהי;
[...]"

38. סעיף 1 לחוק זכות יוצרים, הוא סעיף ההגדרות, מגדיר, בין היתר, את התיבה "יצירה אמנותית" ו"יצירת צילום":

"**יצירה אמנותית**" – לרבות רישום, ציור, יצירת פיסול, תחריט, ליטוגרפיה, מפה, תרשים, יצירה אדריכלית, יצירת צילום ויצירת אמנות שימושית;
[...]
"**יצירת צילום**" – לרבות יצירה המופקת בתהליך הדומה לצילום, ולמעט צילום שהוא חלק מיצירה קולנועית";

39. בתי המשפט נדרשו לא אחת לשאלת תחולתו של חוק זכות יוצרים ביחס לצילומים כך ברע"א 7774/09 אמיר ויינברג נ' אליעזר ויסהוף, (פורסם במאגרים המשפטיים) (ניתן ביום 28.08.2012) נפסק ע"י כב' השופט א' ריבלין כי:

"אמנם, הצלם התיעודי אינו מביים את נושא צילומו, אולם אין בכך כדי לשלול את קיומה של מקוריות ושל יצירתיות בצילום התיעודי. אין להלום צמצום המקוריות למעשה של ביום. המקוריות יכולה להתבטא בהיבטים רבים ושונים כמו בחירת התזמון הנכון; בחירת זווית הצילום והתאורה, המרחק מהנושא, מיקוד התמונה, בחירת הרקע לתמונה וטכניקת הצילום; עיצוב הצילום, משחקי האור והצל, ההדגשים המגוונים ועצם בחירת הנושא וסידורו. בכל צילום העומד בדרישות המקוריות המינימלית קיימת טביעת עינו הייחודית של הצלם. "אין צילום – ויהא הפשוט ביותר, אשר אינו מושפע מאישיותו של המצלם".

[...]

גם התמונה הפשוטה ביותר אינה חפה מהשפעתו האישית של היוצר שצילם אותה:

[...]

ואכן, יותר משיש בו בצילום מן המצולם – יש בו מן המצלם – המשקיע, תכופות, בצילום מרוחו, מטעמו ומכישוריו; המשקיע בתצלום את חושיו ואת נקודת המבט הייחודית שלו על המציאות".

[ראה: ת.א. (מרכז) 9540-10-10 בי.א.א. לין נ' שי לב ארי, (פורסם במאגרים המשפטיים) (ניתן ביום 18.06.2013); ת.א. (נצ') 26485-09-11 קייקי כפר בלום ובית הלל ש.מ.נ' צוק מנרה בע"מ,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 (פורסם במאגרים המשפטיים) (ניתן ביום 30.12.2012); ת.א (ת"א) 1637/08 הדס גוברין נ' סוויץ
2 מועדוני כושר בע"מ, (פורסם במאגרים המשפטיים) (ניתן ביום 09.10.2011) (להלן: "עניין
3 גוברין"); ת.א (ת"א) 1879/07 ליאב אוזן ושות' נ' Winhelp בע"מ, (פורסם במאגרים המשפטיים)
4 (ניתן ביום 18.11.2013) (להלן: "עניין אוזן").
5

6 40. בעניין אוזן (שם), קבע כב' השופט א' שוהם:

7 "עניינו הרואות, כי ביהמ"ש הכיר גם בצילום שאינו עומד בסטנדרטים
8 אמנותיים, כצילום החוסה תחת הגנת זכות יוצרים מכוח החוק הישן, ובלבד
9 שיש בו מעט מן המקוריות (ראו גם: דרישת ס' 4(א)(1) לחוק החדש). מידת
10 המאמץ וההשקעה הדרושים הינה צנועה ביותר, וגם אם אין לצילום ערך
11 אמנותי מיוחד, די במאמץ והכישרון הכרוכים בסידור ועריכה של הנושא,
12 המופיע באותם צילומים".
13

14 41. מהאמור לעיל עולה כי צילומים יכולים לחסות תחת הגנת חוק זכות יוצרים, כשהרף שהתגבש
15 בפסיקה ביחס הכרה בקיומה של זכות יוצרים הוא נמוך, וזאת כפועל יוצא מהמשקל שניתן
16 לפרמטרים כמו, מקוריות, מאמץ והשקעה היכולים להתמצות בסידור ועריכה.
17

18 42. אין חולק כי בעניינו התמונות מושא התובענה אינן בעלות יצירתיות אומנותית רבה, אך אף על
19 פי כן, בהתאם לפרשנות המבחינים שלעיל ע"י בתי המשפט, מתבקשת המסקנה כי יש לראות
20 בצילומים מושא התובענה ככאלו שמתקיימת בהן אותה יצירתיות הנדרשת, הגם שמדובר ברף
21 התחתון בפרמטר זה.
22

בעלות בזכויות היוצרים בתמונות

24 43. עיקר המחלוקת בין הצדדים היא ביחס לשאלת הבעלות בזכויות היוצרים בצילומים מושא
25 התובענה. התובע טוען כי הוא זה שצילם את הצילומים שבמחלוקת ומשכך הבעלות בזכויות
26 היוצרים בהם היא שלו (סעיפים 6 ו-7 לתצהיר העדות הראשית מטעם התובע). על כן,
27 משהנתבעים עשו שימוש בצילומים ללא היתר או הרשאה ממי שהוא בעל הזכויות בהם (סעיף 8
28 לתצהיר העדות הראשית מטעם התובע), הפרו את זכויותיו. הנתבעים, טוענים טענות שונות בדבר
29 הזכויות בצילומים אך טענתם המרכזית היא כי הם קיבלו היתר ביחס לחלק מהצילומים מבעלי
30 הנכסים או מהמתווכים.
31
32
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

44. פרק ה' לחוק זכות יוצרים מסדיר את נושא הבעלות בזכות יוצרים באמצעות שורה של הסדרים, כך נקבע בסעיף 33 (1) קבע המחוקק כי "היוצר של יצירה הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה". בפרק ה' לחוק נקבעו הסדרים שונים ביחס לבעלות בזכות יוצרים, כך ביחס ליצירה שנוצרה בידי עובד (סעיף 34 לחוק); ביחס ליצירה מוזמנת (סעיף 35 לחוק); ביחס לבעלות המדינה ביצירה (סעיף 36 לחוק); וכן ביחס להעברת זכות יוצרים והענקת רישיון (סעיף 37 לחוק). יוער כי סעיף 35(ב) מורה כי "ביצירה שהיא דיוקן או צילום של אירוע משפחתי או של אירוע פרטי אחר, שנוצרה לפי הזמנה, הבעלים הראשון של זכות היוצרים בה הוא המזמין, אלא אם כן הוסכם אחרת".

45. בחקירתנו הנגדית נשאל מר דני כהן ביחס לזהות הצלם שצילם את הצילומים ובתשובה העיד כי אינו יכול לענות מי צילם אותם צילומים. בעקבות טענות ב"כ הצדדים ניתנה החלטה לפיה :

"... העד פירט מה שפירט בתצהירו ונתן תשובות בחקירה נגדית. התובע חזר והצהיר כי הקבצים המקוריים של התמונות מצויים בידי והללו ניתנים לבדיקה. לאור התשובות המעורפלות שניתנו ע"י העדים מטעם הנתבע, יש מקום לבחון את הקבצים שבידי התובע ולברר באופן חד משמעי האם מדובר בקבצים שהם התמונות נשוא התובענה אם לאו. מובן כי גם אם יתברר שמדובר באותם קבצים, רשאים הנתבעים לטעון את כל יתר טענותיהם במסגרת הסיכומים. עם זאת, מן הראוי להבהיר אם הקבצים משקפים את אותם תמונות אם לאו. לאחר סיום החקירות היום, יבדקו הצדדים את הקבצים וימסרו הודעה לבית המשפט. במידה ולא תהיה הסכמה ייבחנו הקבצים ע"י או ע"י מומחה שאמנה. כל בקשה אחרת שתהיה לנתבעים לגבי התמונות, במידה ותוגש, תישקל על ידי".

46. ביום 30.05.2013 מונה מר כורש והדטי כמומחה מטעם ביהמ"ש לשם בדיקת הצילומים שבמחלוקת ולשם הכרעה בשאלה האם הצילומים המופיעים בכתב התביעה צולמו במצלמה הנטענת של התובע. בחווה"ד קבע מר והדטי :

"15. לאור האמור לעיל אני מסכם את חוות דעתי כדלהלן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

א. מאחר והמספר הסידורי של המצלמות לא נמצא בקובץ הנלווה של הצילומים (EXIF) אין באפשרותי לקבוע מעל לכל ספק שהצילומים המקוריים אכן צולמו במצלמות אשר בדקתי.

ב. יחד עם זאת, העובדה שמערכת ההפעלה של המצלמות שברשות התובע תואמות באופן מוחלט את גרסאות מערכת ההפעלה של המצלמות שבאמצעותן בוצעו צילומי המקור והעובדה שקיים דמיון קרוב בין צילומי המקור לצילומים שאני ביצעתי, (אזכיר כי לא שינית אף לא אחד מנתוני הצילום של המצלמה) מביאים אותי למסקנה שסביר אף כי לא בוודאות, שצילומי המקור צולמו במצלמות התובע.

47. יוער בהקשר זה כי נוכח העמדה שהציג התובע במסגרת ההליכים ולפיה אין בידיו את כל העותקים המקוריים של הצילומים מושא התובענה, נתנה על ידי החלטה לפיה הבקשה למתן הוראות נוספות למומחה ולתובע, נדחת, ולצדדים עומדת הזכות להעלות כל טענה בעניין זה במסגרת הסיכומים.

48. בע"א 558/96 חברת שיכון עובדים בע"מ נ' רוזנטל ואח', פ"ד נב(4) 563, 570 - 571 (1998) עמד כב' השופט י' גולדברג על ההלכות הנוהגות ביחס לחו"ד מומחה כדלקמן:

"חוות-דעת מומחה נסמכת, מטבע הדברים, על שני עמודי תווך מרכזיים: עובדות והערכות. חוות-דעת מומחה, כפי המקרה דנן, לא נועדה אלא להציג בפני בית-המשפט את העובדות לאשורן, מעבר לגירסאות העובדתיות השונות ולעיתים אף הסותרות של הצדדים הניצים. עם זאת, ככל מימצא עובדתי, גם עובדות המובאות בחוות-דעת מומחה נתונות לפרשנות וכפופות להערכות. בענייננו מתבקש הדבר, בהתייחס לנתוני העבר הנוגעים לגורמים שהביאו למצב הנוכחי ובהתייחס להתפתחויות אפשריות של המצב הנוכחי בעתיד. ניסיונו של המומחה – הוא מומחיותו – מקנה לו את הסמכות המקצועית לתת הערכאות שכאלה. תוקפן של הערכות אלו הוא אמביוולנטי. מחד גיסא, עם מינוי המומחה כמוסכם על שני הצדדים לדיון המשפטי, יש בהסכמה ובהסמכה זו כדי לתת תוקף מחייב לא רק לעובדות שעתיד המומחה להציג לפני בית-המשפט, אלא גם להערכות המקצועיות הנלוות אליהן. מאידך גיסא, הערכות, ככלל, ואף בתחומים מקצועיים בפרט, נתונות לביקורת. לפיכך, גם בענייננו אין ההערכות של המומחה חסינות מפני ביקורת עניינית בדרכים המשפטיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

המקובלות, קרי – חקירת המומחה על חוות-דעתו, והעלאת טיעונים כנגד קביעותיו".

49. במסגרת ע"א 3056/99 שטרן נ' המרכז הרפואי ע"ש חיים שיבא, פ"ד נו(2) 936, 947 - 948 (2002) עמד כב' השופט א' לוי על מעמדה של חו"ד המומחה וקבע:

"אין ממש אף בטענה כאילו בהחלטה לסמוך את ידיו על חוות דעתו של פרופ' פייזר אצל ביהמ"ש את סמכות ההכרעה בתביעה למומחה מטעמו. זה האחרון אמור להעמיד לרשות ביהמ"ש את הידע, הנתונים והעובדות בתחום שבו נדרשת מומחיות על מנת לסייע לביהמ"ש בגיבושה של המסקנה המשפטית הנכונה. המומחים כולם, אלה מטעמים של בעלי הדין וזה מטעם בית המשפט, לא התיימרו להציע מסקנות משפטיות, אלא עובדות והערכות, כל אחד מנקודת מבטו, כאשר לביהמ"ש נותרה שמורה הסמכות להחליט את מי מבין חוות הדעת להעדיף, אם בכלל. כך או כך, למתדיינים שמורה הזכות לנסות לקעקע את אמינותו של המומחה מטעם בית המשפט, אולם משלא השכילו לעשות זאת בערכאה הראשונה, תקשה מלאכתם שבעתיים בערכאת הערעור (ע"א 558/96 חברת שיכון עובדים בע"מ נ' רוזנטל [1], בעמ' 571; ע"א 167/59 שמעון רחוביץ, "אגד" (א.ש.ד.) אגודה שיתופית לתחבורה בע"מ נ' שוורץ [2], בעמ' 1234). ובאשר לענייננו, במצב זה שבו לא נתערערה חוות דעתו של המומחה מטעם בית המשפט, אין פסול בכך שביהמ"ש יהא נוטה לאמצה, אדרבה:

"משממנה ביהמ"ש מומחה על מנת שחוות דעתו תספק לביהמ"ש נתונים מקצועיים לצורך הכרעה בדיון, סביר להניח שביהמ"ש יאמץ ממצאיו של המומחה אלא אם כן נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות זאת. אכן עד מומחה כמוהו ככל עד – שקילת אמינותו מסורה לביהמ"ש ואין בעובדת היותו מומחה כדי להגביל שיקול דעתו של בית המשפט. אך כאמור לא ייטה ביהמ"ש לסטות מחוות דעתו של המומחה בהעדר נימוקים כבדי משקל שיניעוהו לעשות כן" (ע"א 293/88 חברת יצחק ניימן להשכרה בע"מ נ' רבי [3], פסקה 4 של פסק הדין)".

50. מסקנתו של מר והדטי, בהתחשב בממצאים אליהם הגיע בבדיקותיו, מקובלת עלי. הנתבעים לא הציגו סיבה מספקת שבגינה יש לסטות מקביעתו לפיה הצילומים צולמו במצלמת התובע. העובדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 שהתובע לא הציג את קבצי המקור של הצילומים נשקלת לחובתו, אך זאת כאחד השיקולים
2 בלבד, אולם בהתחשב ביתר הבדיקות, כאמור, מוצדקת מסקנתו של המומחה.
3
- 4 51. נוסף על האמור, בכתבי הטענות, מעלים הנתבעים גרסה ולפיה הצילומים הועברו לרשותם מבעלי
5 הנכסים וממשרדי התיווך מולם הם פועלים, לשם פרסומם באתר האינטרנט שבבעלותם. לתמיכה
6 בטענתם האמורה, הציגו הנתבעים הקלטות של שיחות עם מספר בעלי נכסים שצילומי נכסיהם
7 מצויים בין הצילומים מושא התובענה כמו גם אישורים בכתב המעידים על כך שאלו מסרו את
8 הצילומים המפרים לנתבעים. במהלך דיון ההוכחות שהתקיים ניתנו שתי החלטות ביחס למעמדן
9 הראייתי של ההקלטות והמסמכים האמורים, כך בהחלטה הראשונה בעניין זה נקבע: **"בהעדר**
10 **הסכמה של ב"כ התובע, לא רשאים הנתבעים להגיש מסמכים אשר לא הוגשו בידי עורכיהם,**
11 **ובהמשך לכך אינם יכולים להציג מסמכים אלה לעד או לבסס עליהם שאלות. לפיכך אני פוסלת**
12 **את השאלה בכל הנוגע למסמכים או מכתבים אשר עורכיהם לא מסרו תצהיר"** (עמ' 19
13 לפרוטוקול). ובהחלטה השנייה בעניין, נקבע כי: **"בהסכמת הצדדים, שתי ההקלטות מוצאות**
14 **מחומר הראיות ולא תיערך לגביהן חקירה"** (עמ' 20 לפרוטוקול).
15
- 16 52. מר מנחם בן שי ומר דני כהן העידו מטעם הנתבעים ביחס לצילומים ועדויותיהם לא ביססו את
17 גרסת הנתבעים. כך בחקירתו הנגדית העיד מר מנחם בן שי (עמ' 21 – 24 לפרוטוקול):
18 **"ש. גם אתה בעצמך צילמת?**
19 **ת. חלק מהתמונות כן.**
20 **[...]**
21 **ש. נכון שאתה לא יודע אם התמונות שלא אתה צילמת ואותן העברת הן**
22 **התמונות של התובע?**
23 **ת. אני חושב שלא. אם יש בעלת נכס...**
24 **אני לא יודע ולא זוכר.**
25 **היו מאות תמונות, לרוב להסתכל על חדר אם יש יותר מנורה או פחות..**
26 **[...]**
27 **ש. ישנן תמונות שאתה צילמת ואותן העברת, אמרת שיש מאות תמונות,**
28 **האם אתה יודע בוודאות שהתמונות בכתב התביעה אתה העברת?**
29 **ת. חלקן כן.**
30 **ש. הציגו לפניך את התמונות? אתה ראית את כתב התביעה.**
31 **ת. ראיתי את התמונות.**
32 **ש. ראית את כתב התביעה?**
33 **ת. לא.**
34 **[...]**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ש. כלומר רק את התמונה הראשונה אתה לא יודע אם העברת, כל השאר
אתה יודע שכן.
ת. נכון"

53. גם מר דני כהן נדרש כאמור בעדותו לעניין הצילומים (עמ' 25 – 26 לפרוטוקול) ועל כך העיד:

"ש. אתה צילמת בעצמך את הוילה?

ת. לא הבאתי צלם מטעמי.

ש. את התמונות האלה העברת לנתבע?

ת. כן.

ש. העברת לו גם תמונות שלא הצלם מטעמך צילם?

ת. לא. רק תמונות שהצלם שלי צילם.

[...]

ש. אם אני אומר לך כי באתר של הנתבע מופיעות תמונות שצולמו ע"י

הנתבע בעצמו במצלמה שלו, לפי התשובה שלך לא אתה העברת אותן.

ת. אני העברתי תמונות רק מה שאני צילמתי.

[...]

חקירה חוזרת

ש. מציג לך תמונות שהנתבע טוען שצילם, תאמר האם התובע צילם או

הצלם ששכרת, לפי מיטב ידיעתך.

ת. מעיין. הכל פה די דומה, אני לא יכול לדעת מה אני צילמתי ומה מישהו

אחר צילם. זו הוילה. אני לא יכול לדעת איזו תמונה אני צילמתי ואיזה

הוא צילם."

54. לאור האמור לעיל, התובע הוכיח את גרסתו טענתו בדבר בעלותו בזכויות היוצרים בצילומים.

הזכות המוסרית

55. התובע טוען כי הנתבעים הפרו את זכותו המוסרית בצילומים, מקום בו הצילומים נערכו ביוזמתו,

בהסכמת בעלי הנכסים שצולמו, אך לא בהזמנתם.

56. סעיפים 45 ו-46 לחוק זכות יוצרים עומדים על מהותה של הזכות המוסרית ולפיה:

"45. (א) ליוצר של יצירה אמנותית, יצירה דרמטית, יצירה מוסיקלית

או יצירה ספרותית, למעט תוכנת מחשב, שיש בה זכות יוצרים, תהיה

ביחס ליצירתו זכות מוסרית, למשך תקופת זכות היוצרים באותה יצירה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

(ב) הזכות המוסרית היא אישית ואינה ניתנת להעברה, והיא תעמוד ליוצר
אף אם אין לו ביצירה זכות יוצרים או אם העביר את זכות היוצרים
ביצירה, כולה או חלקה, לאחר.

46. זכות מוסרית ביחס ליצירה היא זכות היוצר –

(1) כי שמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין;
(2) כי לא יוטל פגם ביצירתו ולא ייעשה בה סילוף או שינוי צורה אחר,
וכן כי לא תיעשה פעולה פוגענית ביחס לאותה יצירה, והכל אם יש באילו
מהם כדי לפגוע בכבודו או בשמו של היוצר".

57. כב' השופט י' טירקל עמד על משמעותה של הפגיעה בזכות המוסרית בע"א Eisenman 2790/93
נ' קימרון, פ"ד נד(3) 817, 840 – 842 (2000) שם קבע כי:

"23. מלבד הזכויות הכלכליות שבידי בעל זכות היוצרים עומדת לו גם
זכות אישית-מוסרית (ראו י' ויסמן "הזכות האישית (droit moral)
בדיני זכות יוצרים" [23], בעמ' 55).
[...]

אדם זכאי ששמו ייקרא על "ילדי רוחו". זיקתו הרוחנית לאלה כמוה,
כמעט, כזיקתו ליוצאי חלציו. פרסומה של יצירה בלי ששמו של מחברה
ייקרא עליה "בהיקף ובמידה המקובלים" הוא פגיעה בזכותו המוסרית
של המחבר.
[...]

כפי שקבע בית-המשפט המחוזי, "פרי עמלו של התובע, הוא הטקסט
המורכב, פורסם ללא אזכור שמו, ובכך הופרה זכותו המוסרית".
[...]

שנקס נמנע ביודעין מלציין את שמו של קימרון. לא הייתה כאן השמטה
בבלי דעת, או השמטה כתוצאה מאי-ידיעת זהותו של המחבר. ממילא אין
נפקות לשאלה אם יש להטיל חובה לבדוק את זהות המחבר על מפרסם
יצירה שהועתקה מפרסום קודם שבו פורסמה ללא ציון שם מחברה
[...]

אזכור של "עמית" בלי לציין את שמו, ובלי לציין שהיה כאן מעשה יצירה
של הטקסט המפוענח הוא ביזיון ולעג לרש. "אזכור" שכזה, לרבות
הטענה שדי בו כדי לקיים את מצוות הפקודה – אם לא את החובה
האנושית-המוסרית – מעליב אף יותר מאי אזכור".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

58. בענייננו אנו נדרשים לזכות המוסרית כאמור בסעיף 46(1), כלומר, זכותו של היוצר ששמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין. טוני גרינמן "הזכות המוסרית מ- Droit Moral ל- Moral Rights" יוצרים זכויות – קריאות בחוק זכות יוצרים 454-459 (מיכאל בירנהק וגיא פסח עורכים, 2009) מציין כי :

"כאמור, על-פי סעיף 46(1) לחוק החדש, ההיבט הראשון של הזכות המוסרית של היוצר ביצירתו הוא זכותו "כי שמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין".

[...]

הזכות האמורה מופרת הן כאשר היצירה מתפרסמת ללא ציון כל שם והן – ואולי ביתר שאת – כאשר היא מתפרסמת בציון שם שאינו שמו של היוצר. למעשה, כל אימת שאדם מעתיק את יצירתו של אחר ללא רשות, ומפרסם את היצירה המפרה בשמו בלבד, הוא פוגע לא רק בזכותו של בעל זכות היוצרים ביצירה הראשונה, אלא גם בזכותו המוסרית של היוצר"

[...]

הזכות לייחוס אינה מוחלטת. היא אינה חלה בכל מקרה ובכל היקף.

[...]

התנאי שלפיו ייחוס היצירה נדרש בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות המקרה יפעל בשני שלבים. ראשית, יש לבחון את עצם החובה לייחוס יצירה ליוצרה בנסיבות המקרה. אם נמצא כי ייחוס כזה ראוי בנסיבות המקרה, או-אז יש להמשיך ולבחון את ההיקף והמידה הראויים שלו".

59. במהלך עדותו של התובע נשאל הוא ביחס לדרך בה באה לידי ביטוי הזכות לייחוס האתר שלו (עמ' 18 לפרוטוקול) ועל כך העיד :

"ש. האם בצילומים שלכם הטבעת עליהם את הקרדיט שלך?
ת. לא. אין שום חובה להטביע את השם שלי על זה. יש מספר תמונות שהועתקו שהיה שם תאריך ושעה שידידנו גזר מזה שהוא העתיק את התמונות.

ש. האם רשמת ליד התמונות כל הזכויות שמורות לנתן אלון?
ת. כתוב באתר כי כל הזכויות שמורות.
ש. וליד סל הצילומים לא כתוב?
ת. לא כתוב. בכל אתר שתיכנס כתוב למטה, כמו אצלו באתר, כי כל הזכויות שמורות לתכנים ולתמונות".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

60. מבלי להיכנס להיקף או לדרך שבה היה על הנתבע לייחס את הצילומים לתובע, מאחר ולא נעשה ייחוס כלשהו מחד גיסא, מאחר ובאתר היה ציון ש"כל הזכויות שמורות לנתן אלון", ובהתחשב ביצירתיות המצויה בצילומים על הרף הנמוך, מאידך גיסא, ראיתי לנכון להעמיד את הפיצוי בגין פגיעה בזכות המוסרית סה"כ על סך של 500 ₪.

הגנת תום הלב והמפר התמים

61. הנתבעים טוענים כי לא ידעו ואף לא יכלו לדעת כי קיימת טענה בדבר זכויות יוצרים השייכות לצד ג' בצילומים שהועברו לידיהם ע"י בעלי הנכסים ומשרדי התיווך, משכך יש לראותם כמי שפעלו בהרשאה ובתום לב. עוד נטען כי ההסרה המיידית של הצילומים, משקפת את תום לבם המוחלט של הנתבעים ומצדיקה הימנעות מפסיקת כל פיצוי בהתאם לקריטריון המעוגן בסעיף 56(ב) לחוק זכות יוצרים, כשיקול להימנעות מחיוב בתשלום פיצוי כלשהו של מפר שנהג בתום לב.

62. סעיף 58 לחוק זכות יוצרים קובע:

"הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה"

63. בע"א 2312/02 ארנולד דרוק נ' סוניה דנציגר, פ"ד נט(6) 421, 430 (2005) נפסק "החוק מתייחס בסלחנות מסוימת כלפי זה שהפר ב'תמימות' זכות יוצרים של אחר. מפר כזה פטור מתשלום פיצויים בגין ההפרה, אם כי ניתן לקבל נגדו צו מניעה. החוק עצמו אינו 'תמים' והוא יודע להבחין בין תמימות להיתממות. הוא פוטר רק את זה 'שבתאריך ההפרה לא ידע ולא היה לו יסוד נאמן לחשוד שקיימת זכות יוצרים ביצירה'. נטל ההוכחה רובץ על הנתבע ויקשה עליו מאוד להרימו. לא תועיל לו הטענה, כי לא ידע על קיום זכות היוצרים של התובע דווקא או שסבר, אף בתום לב, שהזכויות הן של מאן דהוא אחר. עליו להוכיח שלא ידע, ולא היה עליו לדעת, על קיום זכות היוצרים ביצירה" (ט' גרינמן זכויות יוצרים – מעידן הדפוס אל העידן הדיגיטלי [11], בעמ' 502)."

64. הנתבע 2 הוא מי שעיסוקו בהפקות אירועים והשכרת אתרים לנופש, פעילות הנעשית, בין היתר, באמצעות האתר "רוז הפקות" ומי שהשכלתו הפורמאלית כוללת השכלה אקדמית בתחום מדעי המחשב וכלכלת ניהול (עמ' 27 לפרוטוקול). במסגרת עדותו התייחס הנתבע 2 למדיניות זכויות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

היוצרים הנוהגת באתר הנמצא בבעלותו וכן לאופי והיקף מודעותו לנושא זכויות יוצרים זאת מכוח עיסוקו ומכוח לימודיו (עמ' 28-29 לפרוטוקול) ובעניינים אלו העיד:

"ש. נכון שבאתר האינטרנט שבבעלותך מצוין שהתכנים בו מוגנים בזכויות יוצרים.

ת. כן.

ש. האם אתה עורך את התכנים של האתר שלך?

ת. כן.

ש. נכון שאתה גם עוסק ו/או עסקת בעבר בבניית אתרים באינטרנט

ת. לא באופן מקצועי.

[...]

ש. זה נכון לומר שתחום האינטרנט בכללותו הוא תחום שאתה עוסק בו שנים רבות?

ת. תחום שמוכר לי, אפשר להגיד.

ש. האם אתה יודע מתוך הידע שלך שיש זכויות יוצרים לתמונות שמפורסמות באינטרנט.

ת. היום אני יודע את זה בהבדל מהתקופה שלפני שקיבלתי את התביעה. היום אני מכיר את הנושא יותר לעומק.

ש. מתוך השכלתך במדעי המחשב ומזה שאתה עוסק בתחום האינטרנט שנים, בנית אתרים לך ואולי במיזמים עם אחרים, לפני קבלת התביעה לא ידעת כי יש זכויות יוצרים.

ת. קודם כל הקביעה שאני עוסק בתחום האינטרנט כבר שנה אינה נכונה, אני לא בונה אתרים בניתי את האתר שלי באמצעות תוכנה שכל אדם יכול לבנות באמצעותה, אני לא קידדתי את האתרים אלא השתמשתי באפליקציה הקיימת. לגבי שאלתך, כל אדם יכול לבנות את האתרים בצורה שאני בניתי ללא קושי רב, ואני לא רואה קשר בין זה לבין זכויות יוצרים.

ש. הקשר הוא שמתוך הלימודים שלך במדעי המחשב אני מניח כי זה נלמד.

ת. במדעי המחשב לא לומדים שום דבר שקשור לזכויות יוצרים של תמונות או זכויות יוצרים בכלל. לומדים מתמטיקה, אלגוריתם, לוגיקה ותכנות.

[...]

ש. כל התשובה עדיין לא ענית לי על השאלה. כאשר אתה עושה את הדברים האלה אתה לא בודק שאתה עושה דברים באופן חוקי?

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

ת. לא היה לי שום ידיעה שאני עובר על איזה שהוא חוק או על איזה נורמה מוסרית, שקיבלתי את התמונות מבעלי הווילות לא הייתה לי שום דרך לדעת שהתמונות שהם בעצמם עשו לי והם אמרו שהם רוצים לעבוד איתי, לא היתה לי שום דרך לדעת שיש זכויות יוצרים של צד ג' כלשהו.

[...]

ש. ביררת, שאלת עם בעלי הנכסים אם יש זכויות יוצרים?
ת. לא. היום לעומת זאת אחרי שקיבלתי את התביעה הזו, אני מחתים כל אדם שמעביר לי תמונה כלשהי, אישור בכתב שהוא מאשר לי להשתמש בתמונות ולהעלות אותן לאתר.
לשאלת בית המשפט, אני מחתים שהוא צילם ושהוא מאשר לי להעלות זאת לאתר, שהתמונות הן שלו.
אני מחתים אותו שזכויות היוצרים על התמונות הן שלו והוא מאשר לי להשתמש בהן ולהעלות אותן לאתר."

65. לנתבעים לא יכולה לעמוד הגנת סעיף 58 לחוק זכות יוצרים מקום בו הנתבע 2 הוא בעלים של אתר אינטרנטי העוסק בעולם תוכן הדומה לזה של התובע ומי שהוא בעל ידע בתכנות ובניית אתרים. כמו כן גם באתר של הנתבע וגם באתר של התובע מופיעות הצהרות בדבר זכויות היוצרים. בנסיבות אלה אין ספק שהנתבע 2 ידע על קיום זכות יוצרים.

66. לזכותם של הנתבעים עומדת ההסרה המהירה של הצילומים מהאתר סמוך לאחר הפנייה של התובע, ועניין זה יילקח בחשבון בשקלול הנסיבות ביחס לשאלת הפיצויים.

פיצויים

67. סעיף 56(א) לחוק זכות יוצרים המסדיר את פסיקת הפיצויים בלא הוכחת נזק קובע:
"(א) הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, רשאי בית המשפט, עפ"י בקשת התובע, לפסוק לתובע, בשל כל הפרה, פיצויים בלא הוכחת נזק בסכום שלא יעלה על 100,000 שקלים חדשים".

68. המחוקק קבע כי במסגרת השיקולים אותם ישקול ביהמ"ש ביחס לשיעור הפיצויים רשאי הוא לקחת בחשבון, בין היתר, את היקף ההפרה, משך הזמן שבו בוצעה ההפרה, חומרת ההפרה, הנזק הממשי שנגרם לתובע, הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, מאפייני פעילותו של הנתבע, טיב היחסים שבין הנתבע לתובע ותום לבו של הנתבע. כמו כן נקבע כי לצורך העמדת שיעור הפיצויים יראו בהפרות המתבצעות כחלק ממסכת אחת של מעשים כהפרה אחת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

69. בעניין גוברין (שם) קבע כב' השופט ד"ר ע' בנימיני ביחס לפסיקת פיצויים במקרים בהם מתעוררת השאלה האם יש לראות בסדרה של פעמים בהן פורסם צילום משום הפרה נפרדת שבגינה יש לפצות בפיצוי סטטוטורי בגין כל הפרה או שיש להשקיף על הסדרה כהפרה אחת:

"שאלת משמעותו של הביטוי "כל הפרה" נדונה בע"א 592/88 שגיא נ' עזבון ניניו ז"ל, פ"ד מו(2) 254 (להלן: "עניין שגיא"), במקרה בו הועלתה הצגה עשרות פעמים ללא הסכמת בעלי זכויות היוצרים במחזה. כב' הנשיא מ' שמגר קבע כי את הביטוי "כל הפרה" יש לפרש כמתייחס לכל סוג הפרה. דהיינו, אפשר להטיל את הפיצוי הסטטוטורי מספר פעמים, רק מקום בו הנתבע הפר מספר זכויות יוצרים. עוד נקבע כי המבחן הרלבנטי להפרה הוא מבחן הזכות המופרת, ולא מספרם של האקטים המפרים (שם, בעמ' 267). לפיכך, העלאתה של הצגה מספר רב של פעמים מהווה הפרה אחת בלבד לצורך הסעיף. עם זאת, הנשיא שמגר סייג קביעה זו באומרו: "אין לדעתי לשלול מצב, בו מידת ההטרוגניות שבין ההפרות השונות תהיה כה רבה ומהותית, עד כי תהיה הצדקה לראות בכל פעילות מפרה כזו משום 'הפרה' עצמאית לעניין סעיף 3א...". (עמ' 270). הלכה זו אושרה מפי כב' השופט י' דנציגר ברע"א 4148/09 אקו"ם נ' חדד, [פורסם בנבו] תק-על 2009(3) 1498, פסקאות 3 ו-9. נפסק כי אין לראות בהשמעת כל יצירה מוסיקלית במהלך אירוע כהפרה נפרדת; "הפרה" לענין זה היא מסכת אירועים שמפרה סוג זכויות אחד, שכן המבחן הקובע הוא לא מספר האקטים המפרים, אלא סוג הזכות שנפגעה.

בע"א 3616/92 דקל שירותי מחשב להנדסה (1987) בע"מ נ' חשב היחידה הבין-קיבוצית לשירותי ניהול, פ"ד נא(5) 337 (להלן: "עניין דקל"), נדונה שאלת העתקתם של חלקים מתוך 11 חוברות שונות של מחירון תשומות בניה שפורסמו במהלך 4 שנים. כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן קבעה כי בשונה מעניין שגיא, שם דובר בהצגה אחת שהועלתה מספר פעמים, בעניין שלפניה מדובר בהעתקה של 11 חוברות שונות, שכל אחת מהן הופצה במספר רב של עותקים. לדבריה, ובהתבסס על ההלכה שנקבעה בעניין שגיא, השאלה הינה: "האם החוברות של דקל, מהן הועתקו חוברות חשב, שונות זו מזו עד כדי שכל אחת מהן מהווה יצירה המקנה לדקל זכות יוצרים עצמאית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 11-06-19031 אלון נ' רוז הפקות אירועים את. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

והעתקת כל אחת מהן... מהווה הפרה של זכות יוצרים נפרדת... (שם, בפסקה 11).

נמצא כי כל אחת מן החוברות הצריכה עבודת ליקוט, ניתוח ועיבוד נתונים נפרדת, ולכן יש לראות בכל חוברת יצירה עצמאית (פסקה 14). למסקנה זו הגיע ביהמ"ש גם לפי "מבחן הערך הכלכלי העצמאי", שכן מצא כי בכל חוברת יש מידע משמעותי חדש ההופך אותה לבעלת ערך כלכלי נפרד (פסקה 15)."

70. בענייננו יש לסווג את הפרות זכויות היוצרים כהפרה אחת, בגדר היותן מאותו סוג שכן מדובר בהפרות הומוגניות באופיין ובטבען.

71. משנקבע כי מדובר בהפרה אחת, יש לכמת את שיעור הפיצוי בשים לב, בין היתר, לשיקולים שנמנו לעיל.

72. בנסיבות העניין, הערך הכלכלי העצמאי המצוי בכל צילום או בכל קבוצת צילומים, אינו גבוה, הנזק הממשי שנגרם לתובע הנו תחום ומצומצם בהיקפו, ומנגד, הרווח שצמח לנתבעים בשל ההפרה, אף הוא מוגבל עד מאוד. לכל אלו, מצטרפת העובדה שהנתבעים פעלו להסרת הצילומים המפרים סמוך לאחר שהתובע פנה אליהם.

73. לאור האמור לעיל, על הנתבעים לשלם לתובע סך כולל של 2,000 ₪ בגין הפרת זכויות היוצרים בצילומים.

ג. פסיקתא

74. הנתבעים, יחד ולחוד, ישלמו לתובע 2,500 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום בפועל.

75. הנתבעים יחד ולחוד ישלו לתובע שכ"ט עו"ד בסך 1,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל, וכן חלק יחסי של אגרה כיחס שבין סכום פסק הדין לסכום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 19031-06-11 אלון נ' רוז הפקות אירועים א.ת. בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

התביעה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין מיום התשלום ע"י התובע ועד למועד התשלום
ע"י הנתבעים.

ניתן היום, כ"ד אדר ב' תשע"ו, 03 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.

רונית פינצ'וק

רונית פינצ'וק אלט, שופטת בכירה